

видятъ и съ уши-тѣ *си* да чуѣтъ, и съ съ сердце-то *си* да разумѣтъ, и ся завърнатъ и азъ гы исцѣлѣхъ ;

16. А ваши-тѣ очи сж блаженны, защото гледатъ ; и уши-тѣ ви, защото чуѣтъ.

17. Защото истинж ви казувамъ, че мнозина пророци и праведници пожелахъ да видятъ което *вы* виждате, и не видѣхъ, и да чуѣтъ което *вы* чуете, и не чухъ.

18. Вы прочее чуйте притчж-тж на сѣятель-тѣ.

19. На всякого, който слуша слово-то на царство-то и не го разумѣва, идува лукавий-тѣ, и грабнува посѣянно-то въ сердце-то му ; той е посѣянно-то край пѣть-тѣ.

20. А на камениты-тѣ *мѣста* посѣянно-то, той е, който слуша слово-то, и заскоро съ радость го приима ;

21. Корень обаче въ себе си нѣма, но е приврѣменно ; и когато настане скърбъ или гоненіе за слово-то, той часъ ся соблазнява.

22. А въ трѣніе-тѣ посѣянно-то, той е, който слуша слово-то, и грижи-тѣ на тойзи вѣкъ, и измама-та на богатство-то заглушава слово-то, и бесплодно бѣва.

23. А посѣянно-то на добрж-тж земѣж, той е, който слуша слово-то и го разумѣва, който и дава плодъ, и прави, единъ сто, другъ шестдесеть, а другъ тридесеть.

24. Другж притчж имъ прѣдложи, и казуваше : Уподоби ся царство-то небесно на человекъ, който посѣя добро сѣме на нивж-тж си.

25. Но като спѣхж человекъци-тѣ, дойде неприятель-тѣ му, и посѣя пѣвелы между шеницж-тж, и си отиде.

26. И когато изникнж трѣва-та и стори плодъ, тогазъ ся появихъ и пѣвелы-тѣ.

27. А слугы-тѣ на домакынъ-тѣ дойдохъ, и казахъ му : Господине, не посѣя ли добро сѣме на нивж-тж си ? но отъ кждѣ ся сж зѣлы пѣвелы-тѣ ?

28. А той имъ рече : Враждебникъ человекъ е направилъ това.